

mundtlig med den tilsynsførende arkitekt, ligesom man må tillægge det stor betydning, at de bygningstekniske sager vedrørende skolerne samles hos en enkelt bygningskyndig mand, der til stadighed fører tegninger og kartotek vedrørende den enkelte skoles bygninger a jour, og som telefonisk og ved besøg på stedet nøje kender hver enkelt skole. Hertil kommer fordelene ved at kunne flytte bygningsdele, installationsdele m. v. fra en skole til en anden, hvilket forudsætter et overblik over samtlige skoler, og endvidere kan det anføres, at bygningernes indretning er særpræget i forhold til andre almindeligt forekommende bygninger, men på den anden side ikke varierer væsentligt fra skole til skole, således at det må forventes, at en enkelt arkitekt, som fører tilsyn med samtlige skoler, lettere og bedre kan erhverve den fornødne sagkundskab end en amtsarkitekt, der kun fører tilsyn med en enkelt eller nogle få skoler. I denne forbindelse kan det også bemærkes, at det er af betydning, at den tilsynsførende arkitekt gennem hyppige besøg på stedet har nøje kendskab til skolernes arbejdsform. Endelig kan man fremhæve, at det hidtil udøvede tilsyn må anses for at være overordentligt billigt; det kan således nævnes, at man skønmæssigt har anslået, at der i 1948 er udført tilsyns- og projekteringsarbejder, for hvilke honoraret til en privat antaget arkitekt ville have beløbet sig til ca. 15—20 000 kr.

Da den nævnte arkitektordning ikke medfører nogen stor bekostning for statskassen, og da den som foran nævnt har afgørende reelle fordele, som ville gå tabt ved en decentralisering, anser arbejdsministeriet det ikke for hensigtsmæssigt at foretage nogen ændring på dette område. Ministeriet skal derfor henstille, at det lovforslag, der nu påtænkes udarbejdet, får en sådan udformning, at det ikke medfører nogen ændring med hensyn til de sædvanlige arkitektmæssige arbejder ved statens arbejdstekniske ungdomsskoler.

Hvis arbejdsministeriet imidlertid skulle komme ud for meget store projekteringsarbejder, f. eks. ved opførelse af nye skoler, og det derfor ville blive nødvendigt for ministeriet over et længere tidsrum at antage yderligere arkitektmæssig medhjælp til dette arbejde, vil ministeriet dog anse det for naturligt at kunne rette henvendelse til vedkommende amtsarkitekt i stedet for som tidligere at anvende privat praktiserende arkitekter.

P. M. V.

H. Lorenzen.

T. Haarløv.